

E L E N C H U S

Disputationum & quæstionum supplementi III. partis.

Numerus paginam denotat.

DISPUTATIO XXVIII.

De pœnitentia inquantum est virtus & Sacramentum. 1

Quæstio I. An Pœnitentia sit virtus & qualis, quodnam sit ejus objectum & subjectum? 2

Conclusio 1. Pœnitentia est virtus, vel actus virtutis.

Conclusio 2. Non est virtus Theologica sed moralis.

Conclusio 3. Pars potentialis Justitiæ.

Conclusio 4. Cujus objectum materiale sunt peccata propriâ voluntate commissa, formale est honestas compensationis pro injuria Deo illata.

Conclusio 5. Est in voluntate ut in subjecto proximo.

Ubi de subjecto remoto Pœnitentiæ 15

Quæstio II. An Pœnitentia sit Sacramentum distinctum & quando institutum? 20

Conclusio 1. Pœnitentia est Sacramentum.

Conclusio 2. A Baptismo distinctum.

Conclusio 3. In nova lege institutum.

Quæstio III. In quo consistat essentia hujus Sacramenti, & an sit ad salutem necessarium? 25

Conclusio 1. Essentia Sacramenti Pœnitentiæ consistit in actibus pœnitentis & absolutione Sacerdotis.

Ubi : An satisfactio sit pars essentialis? 29

Elenchus

Conclusio 2. Omnibus post Baptisimum in peccatum mortale relapsis Sacramentum pœnitentiæ est necessarium ad salutem.

Questio IV. An actus virtutis pœnitentiæ sit necessarius ad remissionem peccatorum? 33

Conclusio est affirmativa.

Ubi: quando obligetur peccator ad elicendum actum virtutis pœnitentiæ? 36

DISPUTATIO XXIX.

De materia & forma pœnitentiæ. 43

Questio I. Quæ sit materia pœnitentiæ? 43

Conclusio: materia remota Sacramenti pœnitentiæ sunt peccata actualia post Baptisimum commissa, mortalia nunquam confessa sunt materia necessaria, venialia & mortalia semel confessa sunt materia libera, sed sufficiens.

Questio II. An peccata dubia sint materia necessaria & sufficiens?

Conclusio: peccata mortalia dubia sunt materia necessaria & sufficiens, si sit dubium juris, si verò sit dubium facti, sola non sunt materia sufficiens.

Questio III. Quænam est forma hujus Sacramenti? 48

Conclusio 1. Forma hujus Sacramenti est: *Ego te absolvo.*

Conclusio 2. Quæ facit hunc sensum: Sacramentum absolutionis tibi impendo.

Questio IV. Quæ mutatio formam irritet? 52

Conclusio: si non significetur actus judicialis absolutionis, irritatur forma.

DISPUTATIO XXX.

De remissione peccatorum mortalium. 55

Questio I. An & quomodo peccata mortalia tollantur per hoc Sacramentum? 56

Conclusio : tolluntur peccata mortalia per pœnitentiam ut est virtus, & ut est Sacramentum.

Questio II. An sit possibile peccatum naturâ suâ irremissibile? 57

Conclusio est negativa.

Questio III. An unum peccatum mortale possit remitti sine alio? 60

Conclusio est negativa.

Questio IV. An maneat reatus pœnæ sublato reatu culpæ? 62

Conclusio : reatus pœnæ æternæ tollitur sublato reatu culpæ, sed reatus pœnæ temporalis potest remanere.

DISPUTATIO XXXI.

De remissione venialium. 65

Questio I. An ad remissionem venialium requiratur Sacramentum pœnitentiæ vel sufficiant sacramentalia? 65

Conclusio 1. Ad remissionem venialium sufficit actus procedens ex gratia, qui sit explicita vel implicita detestatio peccatorum venialium.

Conclusio 2. Per sacramentalia remittuntur peccata venialia mediante pio motu pœnitentiæ.

Elenchus

Questio II. An ad remissionem venialium requiratur infusio gratiæ? 72

Conclusio : non remittuntur peccata venialia formaliter per infusionem gratiæ.

Questio III. An veniale peccatum possit remitti sine alio veniali vel mortali? 74

Conclusio 1. Est affirmativa.

Conclusio 2. Est negativa.

Questio IV. An & quomodo peccata venialia post vitam possint tolli? 77

Conclusio : in iustis dimittuntur peccata venialia in altera vita.

DISPUTATIO XXXII.

De reditu peccatorum & meritorum 80

Questio I. An peccata possint redire? 80

Conclusio est negativa.

Questio II. An eadem gratia redeat & quomodo? 84

Conclusio : per pœnitentiam redit gratia habita secundum dispositionem pœnitentis.

Questio III. An opera meritoria reviviscant? 85

Conclusio est affirmativa.

Questio IV. In quo gradu merita reviviscant? 88

Conclusio : reviviscunt merita in eodem gradu, in quo resurgit pœnitens.

DISPUTATIO XXXIII.

De Contritione. 89

Questio I. In quo consistat essentia contritionis? 90

Conclusio 1. Essentia contritionis consistit in dolore de peccatis præteritis.

Conclu-

Disputationum & Questionum.

Conclusio 2. Contritio perfecta includit dilectionem Dei super omnia.

Questio II. An attritio sufficiat cum Sacramento? 99
Ubi de generalibus conditionibus ad dolorem sacramentalem requisitis. 100

Conclusio 1. Attritio voluntatem peccandi excludens sufficit cum Sacramento

Conclusio 2. Quæ debet ex aliquo amore casto Dei super omnia imperfecto procedere.

Questio III. An contritio sine Sacramento sufficiat? 124

Conclusio : Contritio charitate perfecta sine Sacramento sufficit.

Questio IV. Qualis dolor requiratur, ut contritio iustificet? 127

Conclusio : modo dolor sit appetitativè summus, quamvis quoad intensiorem sit remissus, contritio iustificat.

DISPUTATIO XXXIV.

De Confessione. 131

Questio I. An omnes obliget præceptum confessionis etiam quoad peccata intrà eandem speciem aggravantia? 131

Conclusio 1. Omnibus post Baptismum in peccatum mortale lapsis necessaria est confessio.

Conclusio 2. Estque præcepta tum jure divino, tum Jure ecclesiastico quoad determinationem temporis annui.

Conclusio 3. Non tantum numerus peccatorum, etiam quoad actum exteriorem, & circumstantias speciem mutantem, sed etiam intrà

Elenchus

- trà eandem speciem notabiliter aggravantes
in confessione exponi debent.
- Ubi : de circumstantiis notabiliter diminuen-
tibus. 141
- Questio II.* Qualis integritas requiratur & quando
confessio iteranda? 143
- Conclusio 1. Confessio debet esse integra for-
maliter.
- Ubi : de causis excusantibus ab integritate
materiali. 144
- Conclusio 2. Confessio valida non est iteran-
da, sed tantum ea, quæ omissa sunt, de-
bent in confessione sequenti exponi, inva-
lida est iteranda.
- Ubi : an sit reperenda, si confessarius rudis
nullum peccatum quoad gravitatem vel le-
vitatem potuerit discernere? 149
- Questio III.* An persona complicitis revelari possit
aut debeat? 150
- Conclusio est affirmativa.
- Ubi de veritate confessionis. 153
- Qualiter confessio debeat esse secreta? 156
- Qualiter confessio debeat esse vocalis? 157
- Questio IV.* An confessio informis valida detur? 158
- Conclusio est negativa.

DISPUTATIO XXXV.

De Ministro Confessionis. 163

- Questio I.* An omnis & solus Sacerdos sit minister
& an pœnitens sit examinandus? 163
- Conclusio 1. Solus Sacerdos est minister Sa-
cramenti pœnitentiæ.

Con-

Disputationum & Quaestionum.

Conclusio 2. Modo sit competente Jurisdictione instructus

Ubi : de aliis confessarii conditionibus 168

Conclusio 3. Pœnitens in aliquo deficiens est à confessario examinandus.

Questio II. An approbatio Episcopi requiratur? 173

Conclusio est affirmativa.

Questio III. Quis in periculo mortis sit minister? 176

Conclusio : quilibet Sacerdos in periculo mortis validè absolvit.

Questio IV. An absentis confessio validè fiat? 178

Conclusio est negativa.

DISPUTATIO XXXVI.

De negandâ vel differendâ absolutione. 181

Questio I. An Confessarius teneatur semper absolvere? 182

Conclusio est negativa.

Ubi de constitutis in proximâ occasione peccandi. 184

Questio II. An debeat pœnitenti credere? 189

Conclusio est negativa.

Questio III. An & quando recidivus sit dimittendus? 190

Conclusio : recidivus potest habere sufficientem dolorem & emendationis propositum & tunc non est dimittendus, si hujus doloris & propositi signa desint, debet sine absolutione dimitti.

Questio IV. An Confessio sit sufficiens dispositionis signum? 197

Conclusio est negativa.

DIS-

DISPUTATIO XXXVII.

De absolutione & satisfactione. 198

Questio I. An & qualiter moribundus nulla dans signa possit absolvi? 198

Conclusio : modò de ipsius Christianâ vitâ constet, est absolvendus sub conditione.

Questio II. A quo & qualiter possit fieri absolutio à reservatis. 204

Conclusio 1. Possunt superiores aliqua peccata reservare, à quibus inferiores non possint absolvere.

Ubi : de casibus summo Pontifici reservatis in Bulla Cœnæ. 207

De casibus summo Pontifici reservatis in iure communi. 211

De casibus reservatis in specialibus constitutionibus. 212

De casibus Episcopalibus. 213

De casibus Prælatorum regularium. 214

Conclusio 2. A reservatis absolvit reservans ejusque superior & successor.

Ubi de variis absolutionibus à reservatis. 216

Questio III. An homo possit satisfacere pro peccatis, quæ conditiones requirantur, & an in peccato? 218

Conclusio 1. Potest homo satisfacere pro pœna relicta post remissa peccata.

Conclusio 2. Satisfactio debet esse opus supernaturale pœnale.

Conclusio 3. Satisfactio debet fieri in statu gratiæ.

Questio

Disputationum & Questionum.

Questio IV. An injuncta pœnitentia possit mutari,
& à quo, & an unus pro alio possit satisfacere? 221

Conclusio 1. Sacerdotis est in Sacramento pœ-
nitentiæ imponere pœnitentiam.

Ubi de praxi eandem imponendi. 222

Conclusio 2. Pœnitens rationabilem pœniten-
tiam acceptare & per se implere debet.

Ubi de praxi eandem implendi. 227

Conclusio 3. Unus homo in charitate existens
potest pro pœna alterius peccato remisso
debita satisfacere.

DISPUTATIO XXXVIII.

De sigillo Confessionis. 232

Questio I. An sigillum confessionis in omni casu ob-
liget? 232

Conclusio est affirmativa.

Ubi: an liceat extrà confessionem uti notitiâ
Confessionis circà solum pœnitentem. 234

Questio II. Quænam spectant ad sigillum? 237

Conclusio: ad sigillum per se & directè spectant
sola peccata ex Confessione cognita, indire-
ctè & per accidens alia in ordine ad peccato-
rum Confessionem cognita.

Questio III. An pœnitens possit licentiam dare &
quando? 239

Conclusio: dando licentiam facit pœnitens, ut
Confessarius sciat audita in Confessione ut
homo.

Ubi: qualis debeat esse licentia? 241

Quando debeat dari licentia? 241

De

Elenchus

De casu, quo Confessarius carens licentiâ
interrogatur. 241

Quaestio IV. An audiens vel legens obligetur saltem
secreto naturali? 243

Conclusio : Omnes participantes notitiam Sa-
cramentalem etiam participant obligationem
sigilli.

DISPUTATIO XXXIX.

De censuris. 245

Quaestio I. Quot & quænam sint censuræ? 246

Conclusio : sunt tres Censuræ : excommunica-
tio, suspensio & interdictum.

§. 1. Quid & quotuplex sit excommunicatio? 249

Conclusio : excommunicatio alia major alia
minor : illa est separatio ab omni communio-
ne fidelium.

Ubi de propositionibus Quenelli in materia ex-
communicationis. 251

§. 2. De privatione communionis quoad spiritua-
lia Ecclesiæ bona per excommunicatio-
nem. 254

Conclusio : excommunicatus privatur suffragiis
Ecclesiæ communibus, non verò iis, quæ à
privato impenduntur.

Ubi de privatione Ecclesiasticæ sepulturæ. 257

De privatione Sacramentorum. 258

De privatione divinorum officiorum. 258

De inhabilitate ad beneficia Ecclesiastica. 264

De privatione jurisdictionis Ecclesiasticæ. 267

§. 3. De privatione communicationis forensis &
civilis per excommunicationem. 272

Con-

Disputationum & Questionum.

Conclusio : etiam forensis & Civilem communicationem Ecclesia excommunicatio subtrahit.

Ubi de Iudice , Actore , Advocato , teste, reo. 273

De privatione communionis quoad officia publica. 277

De privatione communionis quoad contractus & conversationem. 277

Qualiter peccent tum excommunicati tum alii contra prohibitionem Ecclesie communicando? 279

De causis excusantibus communionem cum excommunicato vitando 280

§. 4. De quibusdam excommunicationibus in specie & signanter de ea qua incurritur ex Can. si quis suadente. 283

Questio II. Quinam censuras ferre possint? 293

Conclusio 1. Habentes jurisdictionem Ecclesiasticam fori externi possunt ferre Censuras.

Ubi de conditionibus ad legitimè ferendam censuram requisitis. 297

Conclusio 2. In solos baptizatos viatores ob peccatum mortale sub Censurâ prohibitum ferri potest Censura.

Ubi : qualiter appellatio excuset à Censurâ? 303

An & qualis ignorantia excuset? 304

An metus excuset? 305

An censura ob nullam vel insufficientem causam lata liget? 306

An universitas possit excommunicari? 307

Questio III. Quis absolvere possit à censuris? 308

Conclusio : ab excommunicatione minore quilibet sacerdos habens jurisdictionem, à majore aliisque specialiter ab homine latis cen-

Elenchus

cenſuris aut reſervatis ille, qui tulit cenſuram, ejus ſuperior, ſucceſſor & delegatus poteſt abſolvere, à non reſervatis quilibet habens jurisdictionem.

Ubi: quot modis poſſit dari abſolutio à cenſuris? 313

De formâ abſolvendi. 315

An pluribus excommunicationibus ligatus ſemper cenſeatur ab omnibus abſolutus? 316

Queſtio IV. De ſuſpensione, interdicto, irregularitate &c. 317

§. 1. De ſuſpensione. 317

Concluſio 1. Suſpenſio eſt minor pœna excommunicatione.

Concluſio 2. Suſpenſio habet effectus determinatos, ſi ſit limitatè lata, omnes effectus habet, ſi ſit indefinitè lata.

Ubi: quis ſit effectus ſuſpensionis à beneficio? 321

Ob quâ cauſam poſſit ferri ſuſpenſio? 322

Quæ pœna violantis cenſuram ſuſpensionis? 322

Qualiter & à quo poſſit relaxari ſuſpenſio? 323

De ſuſpensionibus à jure latis. 324

§. 2. De interdico. 327

Concluſio: præter alia, interdictum privat Eccleſiaſticâ ſepulturâ, quæ tamen in ſilentio conceditur Clericis interdictum ſervantibus.

Ubi: quotuplex ſit interdictum? 328

Quæ perſonæ vel loca ſub interdico comprehendantur? 329

Quinam ſint interdici effectus? 332

Quis poſſit ferre interdictum? 336

Ob

Disputationum & Questionum.

- Ob quam causam ferri possit interdictum? 337
De obligatione servandi & pœnis violan-
tium interdictum. 338
De interdictis à jure latis. 339
Quomodo cesset interdictum? 342
De cessatione à divinis. 343
§. 3. De irregularitate. 344
Conclusio: irregularitas est impedimentum ca-
nonicum, quo ob defectum aliquis arcetur ab
ordinum susceptione & usu.
Ubi: de irregularitatibus ortis ex delicto. 347
De irregularitatibus ortis ex defectu. 347
De irregularitate ortâ ex homicidio & muti-
latione injustâ. 349
De infamiâ inducente irregularitatem. 352
De bigamiâ. 354
De irregularitate ex defectu lenitatis. 358
§. 4. De depositione & degradatione. 366
Conclusio: depositio simplex privat exercitio
ordinum & beneficiis, degradatio verò so-
lemnis etiam privat privilegiis clerica-
libus.

DISPUTATIO XL.

De Indulgentiis. 371

Questio 1. Quid sit indulgentia, quotuplex & quid
Jubilæum? 373

Conclusio 1. Indulgentia est solutio pœnæ pro
peccatis debitæ ex thesauro Ecclesiæ.

Ubi: an indulgentiæ valeant, si conce-
dantur sine causâ. 375

Conclusio 2. Indulgentia dividitur secundum
voluntatem concedentis.

Con-

Elenchus

Conclusio 3. Jubilæum, quod est indulgentia plenaria cum quibusdam facultatibus & privilegiis, ordinarium est reductum ad annum vigesimum quintum.

Ubi: quænam opera pro Jubilæo extraordinario soleant exigī? 379

Quibus & quæ opera in Jubilæo præscripta possint commutari? 381

Questio II. Quomodo indulgentia applicanda defunctis? 382

Conclusio 1. Tam defunctis, quam vivis possunt applicari indulgentiæ.

Conclusio 2. Ecclesia solvendo ex thesauro Ecclesiæ vivos per modum judiciariæ absolutionis, defunctos per modum suffragii à pœnâ liberat.

Ubi de conditionibus requisitis, ut indulgentiæ defunctis prosint. 384

Questio III. Quinam possint indulgentias dare? 385

Conclusio: summus Pontifex plenariè pro totâ Ecclesiâ, Episcopi secundum facultatem à summo Pontifice concessam indulgentias dare possunt.

Questio IV. Quamdiu valent indulgentiæ & pro quibus? 387

Conclusio 1. Secundum potestatem & voluntatem dantis valent indulgentiæ.

Conclusio 2. Tam religiosis quam sæcularibus in charitate existentibus & opera injuncta exequentibus prosunt indulgentiæ.

DISPUTATIO XLI.

De Sacramento extremae unctiōnis. 391

Questio I. An extrema unctio sit Sacramentum & quis author? 392

Con-

Disputationum & Quaestionum.

Conclusio 1. Est affirmativa.

Conclusio 2. Est à Christo immediatè institutum, à S. Jacobo promulgatum.

Ubi: quanta hujus Sacramenti necessitas? 394

Questio II. Quis effectus Sacramenti extremæ unctiōnis & quæ unctiōnes necessariae? 395

Conclusio 1. Principalis effectus extremæ unctiōnis est remissio peccatorum quoad reliquias, secundarius quoad culpam, si ea adsit.

Conclusio 2. Alter effectus est sanatio corporalis, si ea saluti expediat.

Conclusio 3. Materia remota hujus Sacramenti est oleum olivarum ab Episcopo benedictum.

Conclusio 4. Materia proxima est unctio in partibus quinque sensuum facta.

Conclusio 5. Forma Sacramenti extremæ unctiōnis est oratio deprecativa.

Questio III. Quis sacerdos possit & quis debeat hoc Sacramentum conferre? 402

Conclusio: soli sacerdotes possunt, & quibus ex officio competit, tenentur hoc Sacramentum suæ curæ commissis conferre.

Questio IV. Quibus hoc Sacramentum debeat conferri? 404

Conclusio: solis adultis periculosè infirmis, de quibus præsumi potest, quod personaliter peccaverint, debet hoc Sacramentum conferri.

DISPUTATIO XLII.

De Sacramento Ordinis. 406

Questio I. De distinctione, numero, essentiâ ordinum & an tonsura sit Sacramentum? 406

††

Con-

Elenchus

Conclusio 1. Ordo est Sacramentum.

Conclusio 2. Bene definitur ordo: signaculum quoddam Ecclesiæ, quo spiritualis potestas traditur ordinato.

Conclusio 3. Ordines distinguuntur secundum relationem ad Eucharistiam.

Conclusio 4. Tonſura non est Sacramentum.

Questio II. De materiâ & formâ cujuslibet ordinis?

412

Conclusio: materia remota ordinum est res, quæ traditur, & forma sunt verba, quibus traditur, ab ordinante prolata.

Ubi: de singulorum ordinum materiâ, formâ & officio.

413

An requiratur physicus materiæ contactus.

419

De differentiâ materiæ in Ecclesiâ latinâ & græcâ.

419

Questio III. Quisnam est effectus ordinis?

420

Conclusio 1. Primus effectus ordinis est augmentum gratiæ sanctificantis.

Conclusio 2. Secundus effectus ordinis est character.

Questio IV. An solus & quilibet Episcopus possit ordines conferre?

421

Conclusio: solus & quilibet Episcopus est ordinarius minister validæ ordinationis.

Ubi: quænam sint necessaria ad licitam ordinationem.

425

An & qualiter ordinandus debeat esse subditus ordinantis?

425

Qualiter & à quo concedendæ dimissoriæ ad ordines.

427

De interstitiis.

429

DISPU.

DISPUTATIO XLIII.

De subjecto ordinis & obligatione. 430

Questio I. Quibus ordo licitè & validè confertur? 430

Conclusio 1. Soli masculi sunt capaces ordinis.

Conclusio 2. Etiam infantes Baptizati possunt validè ordinari.

Conclusio 3. Licitè tantum ordinari possunt digni & idonei.

Questio II. An votum continentiae sit annexum & quibus ordinibus? 436

Conclusio : sacerdotio , Diaconatus & Subdiaconatus est annexum votum continentiae.

Questio III. An ordinati obligentur & quomodo ad horas canonicas? 439

Conclusio : clerici in sacris constituti obligantur ad horas canonicas studiosè & devotè recitandas.

Questio IV. An ad tonsuram & habitum obligentur? 441

Conclusio 1. Clerici in sacris constituti obligantur ad tonsuram.

Conclusio 2. Idem obligantur ad habitum Clericalem.

DISPUTATIO XLIV.

De Sponsalibus. 443

Questio I. Quænam requiruntur ad valorem Sponsalium? 443

Elenchus

Conclusio : Sponsalia valida sunt promissio
futuri Matrimonii inter personas habiles.

Questio II. An valeant sponsalia conditionata? 450

Conclusio : conditio honesta possibilis de
futuro suspendit valorem sponsalium, im-
possibilis & turpis non repugnans bonis Ma-
trimonii habetur pro non adjectâ, repug-
nans bonis Matrimonii invalidat sponsalia.

Ubi : de pœnâ conventionali & de arrhis. 452

Questio III. Qualem obligationem sponsalia in-
ducant? 453

Conclusio : ex sponsalibus oritur obligatio ad
contrahendum Matrimonium.

Questio IV. Qualiter sponsalia dissolvantur? 454

Conclusio : per ingressum religionis, contra-
ctum cum alio Matrimonium, aliisque mo-
dis dissolvuntur sponsalia.

Ubi : de sponsalibus ex metu initis. 461

DISPUTATIO XLV.

De matrimonio secundum se. 461

Questio I. In quo consistat Matrimonium essentia-
liter? 461

Conclusio : Matrimonium est conjunctio, se-
cundum quam dicitur maritus & uxor.

Questio II. An detur præceptum contrahendi Ma-
trimonium? 464

Conclusio 1. Respectu totius hominum mul-
titudinis datum est præceptum Matri-
monii.

Conclusio 2. Hoc præceptum non obligat
singulos.

Questio

Disputationum & Questionum.

Questio III. An polygamia sit contra Jus naturæ & finem Matrimonii? 467

Conclusio 1. Pluralitas uxorum est non tantum contra Jus divinum positivum, sed etiam naturale, sed dispensabiliter.

Conclusio 2. Pluralitas virorum est contra Jus naturæ indispensabiliter.

Questio IV. De obligatione Matrimonii. 472

Conclusio 1. Ex Matrimonio oritur obligatio ad debitum conjugale debite petitum.

Conclusio 2. Ex Matrimonio est obligatus conjux ad servandam fidem.

Ubi: quænam ulterior sit obligatio conjugum ad invicem. 481

Quænam sit obligatio ergà proles. 482

DISPUTATIO XLVI.

De Matrimonio inquantum est Sacramentum. 484

Questio I. An Matrimonium sit Sacramentum conferens gratiam? 485

Conclusio 1. Est affirmativa.

Conclusio 2. Est affirmativa.

Questio II. An ratio contractûs possit à ratione Sacramenti separari? 490

Conclusio est negativa.

Questio III. An Matrimonium per procuratorem sit validum? 494

Conclusio est affirmativa.

Questio IV. Quæ materia & forma hujus Sacramenti & quis minister? 496

Con-

Elenchus

Conclusio 1. Materia remota Sacramenti Matrimonii sunt corpora contrahentium, proxima sunt signa externa ut exprimentia traditionem, forma sunt signa externa ut exprimentia acceptationem.

Conclusio 2. Ministri hujus Sacramenti sunt ipsi contrahentes.

DISPUTATIO XLVII.

De Consensu Contrahentium. 504

Questio I. An Matrimonium possit fieri sine consensu & qualis requiratur? 504

Conclusio 1. Est negativa.

Conclusio 2. Requiritur consensus exterius expressus. 505

Ubi : de consensu conditionato. 507

Questio II. An, quomodo & coram quo renovandus consensus invalidus? 510

Conclusio 1. Persistente alterius consensu, is, qui invalidè consensit, debet consensum suum renovare.

Conclusio 2. Taliter renovandus est, ut sufficiat ad validum Matrimonium, qualis est, si personæ verè vel præsumptivè habiles contrahant coram Parocho & testibus in locis, ubi Tridentinum est receptum.

Questio III. Quodnam sit objectum consensûs? 515

Conclusio : objectum consensûs matrimonialis est carnalis copula non explicitè sed implicitè scilicet, in Jure, volita.

Questio

Disputationum & Quaestionum.

Quaestio IV. An & coram quo Parocho debeat consensus fieri? 518

Conclusio: in locis, in quibus receptum est Concilium Tridentinum, matrimonialis consensus debet exprimi coram Parocho alterius saltem ex contrahentibus, aut alio Sacerdote de Parochi licentia & duobus vel tribus testibus aliàs nullum est matrimonium.

Ubi de matrimoniis hæreticorum, vel in locis hæreticis contractis.

De denuntiationibus matrimonio præmittendis. 525

DSPUTATIO XLVIII.

De indissolubilitate matrimonii. 528

Quaestio I. An matrimonium sit indissolubile ex ipso jure naturæ & an licitum divortium? 528

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. Propter adulterium potest fieri divortium quoad thorum & habitationem.

Ubi de aliis causis divortii. 534

Quaestio II. An sub lege mosaica licitum fuerit uxorem dimittere? 536

Conclusio est negativa.

Quaestio III. An per conversionem unius ad fidem & per adulterium matrimonium dissolvatur? 538

Conclusio 1. Non per conversionem ad fidem neque per adulterium dissolvitur vinculum matrimonii.

Conclusio 2. Sed ex privilegio Christi potest conversus ad fidem, aliâ Coniuge in infidelitate persistente, novum cum fidei contrahere here

here matrimonium, quo præcedens matrimonium dissolvitur.

Questio IV. Quomodo matrimonium ratum per Professionem dissolvatur? 543

Conclusio: sicut per solam mortem naturalem dissolvitur matrimonium consummatum, ita per professionem religiosam solvitur matrimonium ratum.

DISPUTATIO XLIX.

De impedimentis matrimonii & unde oriuntur? 549

Questio I. A quo possint poni, quot & quæ sint impedimenta impediencia & dirimentia? 549

Conclusio 1. Non tantum à jure naturæ & divino sed etiam à jure humano ponuntur impedimenta matrimonii.

Conclusio 2. Quæ reddunt matrimonium illicitum sunt impediencia: votum, interdictum, feræ, sponsalia, crimen, quæ verò illud reddunt invalidum sunt dirimentia vulgatis verbis comprehensa.

Questio II. Quo jure, quis error & quæ conditio dirimit matrimonium? 555

Conclusio 1. Error jure naturæ dirimit matrimonium.

Conclusio 2. Si sit error substantialis.

Conclusio 3. Conditio servilis ignorata jure Ecclesiastico dirimit matrimonium liberi cum ancilla.

Disputationum & Questionum.

Questio III. Quo Jure & quale votum dirimat Matrimonium? 568

Conclusio 1. Votum simplex non dirimit Matrimonium.

Conclusio 2. Votum solemne dirimit Matrimonium.

Conclusio 3. Non ex Jure naturali vel divino sed Ecclesiastico.

Questio IV. Quo Jure consanguinitas dirimat Matrimonium? 566

Conclusio 1. Consanguinitas in gradu primo lineæ rectæ indispensabiliter dirimit Matrimonium ex Jure naturæ.

Conclusio 2. Consanguinitas in gradu primo lineæ transversæ dirimit Matrimonium ex Jure naturæ sed dispensabili ob necessitatem.

DISPUTATIO L.

De ultimis impedimentis Matrimonii? 575

Questio I. De crimine & disparitate cultûs 573

Conclusio 1. Conjugicidium & adulterium in certis casibus dirimit Matrimonium.

Conclusio 2. Disparitas cultûs dirimit ex Jure Ecclesiastico Matrimonium baptizati cum non baptizatâ.

Questio II. De vi & ordine. 578

Conclusio 1. Metus gravis injustè ad extorquendum consentum matrimonialem incussus dirimit Matrimonium ex Jure positivo.

Conclusio 2. Raptus dirimit Matrimonium inter raptorem & raptum sub raptoris potestate existentem.

Elenchus

Conclusio 3. Ordo sacer dirimit Matrimonium ex Jure Ecclesiastico.

Questio III. De ligamine & honestate. 586

Conclusio 1. Ligamen dirimit Matrimonium ex Jure naturæ.

Conclusio 2. Publica honestas dirimit Matrimonium cum consanguineis sponsæ de futuro in primo gradu tantum cum consanguineis sponsæ de præsentis usque ad quartum gradum inclusivè.

Questio IV. De affinitate & impotentia. 591

Conclusio 1. Affinitas antecedens Matrimonium dirimit.

Ubi de affinitate superveniente. 593

De dispensatione in consanguinitate & affinitate. 593

Conclusio 2. Impotentia perpetua antecedens Matrimonium dirimit.

Ubi de prohibendo vel annullando Matrimonio ob impedimenta. 597

DISPUTATIO LI.

De statu & apparitionibus post mortem. 598

Questio I. Quot & quæ receptacula animarum post Mortem? 599

Conclusio secundum diversos animarum status diversa & quidem quinque sunt animarum post mortem receptacula.

Questio II. An possit anima pati ab igne & redire? 601

Conclusio 1. est affirmativa.

Conclusio 2. Secundum cursum naturalem animæ non possunt redire, attamen redeunt secundum dispositionem divinæ potentie.

Quæ-

Disputationum & Questionum.

Questio III. An & quæ suffragia prosint mortuis? 606

Conclusio : suffragia sive privata sive publica
prosunt mortuis, si pro ipsis offerantur.

Ubi de conditionibus requisitis, ut suffragium
defuncto prosit. 608

De executione legati pii qualiter prosit de-
functo? 609

Questio IV. De orationibus Sanctorum. 611

Conclusio : Sancti pro vivis orant, suntque
eorum orationes efficaces.

DISPUTATIO LII.

De resurrectione & extremo iudicio 613

*Questio I. De signis Iudicii & conflagratione
mundi. 613*

Conclusio 1. Multa signa adventum Christi
ad Iudicium præcedent, quæ ibidem enu-
merantur.

Conclusio 2. Conflagratio ignis quoad purga-
tionem mundi iudicium præcedet, quoad pu-
nitionem reproborum iudicium subsequetur.

*Questio II. De resurrectionis causa, modo, tem-
pore & termino. 617*

Conclusio 1. Causa resurrectionis principalis
est Deus, ministerialis Angeli, meritoria &
exemplaris humanitas Christi patiens & re-
surgens.

Conclusio 2. Ipsa reunitio animæ cum corpo-
re in resurrectione fiet in instanti.

Conclusio 3. Tempus resurrectionis est in-
certum.

Conclusio 4. Terminus à quo resurrectionis est
mors, quam omnes subibunt.

*Questio III. De qualitate & identitate resurgentis
& integritate. 621*

Con-

Elenchus

Conclusio 1. Resurgent homines in diversis
staturis & sexibus.

Conclusio 2. Idem numero homo resurget.

Conclusio 3. Cum omnibus membris, quæ
jam sunt in homine, homo resurget.

Questio IV. De Judicio generali. 623

Conclusio : Præter Judicium particulare erit
quoque Judicium generale.

DISPUTATIO LIII.

De Beatis & Damnatis. 626

Questio I. De conditionibus corporum Beatorum 626

Conclusio : Beatorum corpora erunt gloriosa
impassibilitate, subtilitate, agilitate &
claritate ornata.

*Questio II. De conditionibus damnatorum cor-
porum.* 627

Conclusio : In corporibus damnatorum non
erunt defectus ex debilitate naturæ prove-
nientes, sed erunt illi defectus, qui ex
principiis naturalibus oriuntur.

*Questio III. De intellectu & voluntate Beatorum
& Damnatorum.* 629

Conclusio 1. Intellectus & voluntas Beato-
rum visione & fruitione Dei beatifica-
bitur.

Conclusio 2. Damnatorum intellectus & vo-
luntas solam tristitiæ materiam habebit.

*Questio IV. De misericordia Dei respectu damna-
torum.* 631

Conclusio : Extendit se ad damnatos Dei mi-
sericordia non quidem aliquando à pœnis li-
berans, sed infra condignum puniens.